

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 201/2023
02.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Милинка Јовановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару К.бр.18/22 од 14.12.2022. године и Кв.бр.146/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Милинка Јовановића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Зајечару К.бр.18/22 од 14.12.2022. године и Кв.бр.146/22 од 12.01.2023. године и предмет враћа Вишем суду у Зајечару на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару К.бр.18/22 од 14.12.2022. године, усвојен је захтев Вишег јавног тужилаштва у Зајечару Кт.бр.3/21 од 02.12.2022. године и обавезан окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка у предмету К.бр.18/22, Вишем јавном тужилаштву у Зајечару исплати износ од 25.472,00 динара.

Решењем Вишег суда у Зајечару Кв.бр.146/22 од 12.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, адвоката Милинка Јовановића, изјављена против решења Вишег суда у Зајечару К.бр.18/22 од 14.12.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА-адвокат Милинко Јовановић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да наведена решења преиначи тако што ће одбити захтев ВЈТ у Зајечару за накнаду трошкова кривичног поступка и обавезати Виши суд у Зајечару да окривљеном АА из буџетских средстава суда исплати трошкове кривичног поступка у износу од 67.500,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења

Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суд, основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је побијаним решењима Вишег суда у Зајечару учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 262. став 1. и 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Зајечару К.бр.18/22 од 29.08.2022. године, окр. АА оглашен кривим да је извршио кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 8.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 13.208,00 динара, и да оштећеном ББ, на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 25.000,00 динара.

ВЈТ у Зајечару је захтевом Кт.бр.3/21 од 02.12.2022. године тражио накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 25.472,00 динара, у којем је одредили трошкове који се односе на награду и нужне издатке вештака.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка ВЈТ у Зајечару, првостепени суд, а затим и другостепени (одбијајући као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења), је обавезао окривљеног да ВЈТ у Зајечару исплати трошкове кривичног поступка које је имао поводом исплате трошкова вештака у предмету Вишег суда у Зајечару К.бр.18/22, у износу од 25.472,00 динара. Из образложења побијаних решења произилази да су нижестепени судови своје одлуке донели сходно члану 264. став 1. ЗКП, имајући при томе у виду да је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим и да има обавезу да ВЈТ у Зајечару накнади трошкове кривичног поступка, које је имао поводом ангажовања вештака.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП је прописано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) истог члана прописано је да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају и награду вештацима.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП је прописано да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди, одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Ставом 2. истог члана је прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац, када се ти подаци прибаве.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд налази да су у конкретном случају, нижестепени судови поступили противно одредби члана 262. ЗКП доносећи одлуку о трошковима супротну правноснажној одлуци – пресуди Вишег суда у Зајечару К.бр.18/22 од 29.08.2022. године, којом је окривљени оглашен кривим због предметног кривичног дела и обавезан на плаћање суду на име паушала износа од 8.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 13.208,00 динара, и да оштећеном ББ, на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 25.000,00 динара. Дакле, првостепени суд је пресудом одлучио о обавези плаћања трошкова и њиховој висини у смислу члана 262. став 1. ЗКП. Према одредби члана 262. став 2. ЗКП, посебним решењем се може одлучити само о висини трошкова, а не и о обавези

плаћања трошкова, јер се о тој обавези одлучује само пресудом, како императивно налаже одредба члана 262. став 1. ЗКП. У конкретном случају, о основу и висини плаћања трошкова одлучено је пресудом, па је стога правноснажним решењем којим је накнадно – након доношења пресуде, обавезан окривљени да ВЈТ у Зајечару надокнади износ од 25.472,00 динара на име ангажовања вештака, повређена законска одредба члана 262. став 1. ЗКП, јер пресудом није одлучено да је окривљени обавезан и на плаћање осталих трошкова, односно учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Врховни касациони суд налази да у предметном поступку, није могуће обавезати окривљеног на плаћање трошкова ВЈТ у Зајечару, с обзиром да је свака одлука о трошковима кривичног поступка, која је другачија од одлуке о трошковима донете у правноснажној пресуди, супротна правноснажној судској одлуци којом је већ одлучено које трошкове кривичног поступка је окривљени обавезан да плати и колики је износ тих трошкова, посебно имајући у виду што правноснажном пресудом није остављена могућност накнадног утврђивања других трошкова, чак ни њихове висине, у смислу члана 262. став 2. ЗКП. Поред тога, у жалби коју је заменик ВЈТ у Зајечару поднео против пресуде Вишег суда у Зајечару К.бр.18/22 од 29.08.2022. године, није се жалио на одлуку о трошковима кривичног поступка.

Због учињене повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Милинка Јовановића, укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем суду у Зајечару на поновно одлучивање.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић